

**„ПОВСТАЙТЕ
ПРО
Україну!**

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНІОСОУ: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 197. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 14-го ВЕРЕСНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, SEPTEMBER 14, 1978 No. 197. VOL. LXXXV.

ПРОФ. О. ПРИЦАК ВІДБУВАЄ НАУКОВУ ПОЇЗДКУ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

Кембрідж (ФКУ) — Дня 2-го вересня н. р. проф. д-р Омелян Прицак, директор Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ), відлетів на Далекий Схід. Ціллю його подорожі є Корея та Японія. Обі ці країни, крім багатьох протиріччів (від 1910 до 1945 рр. Корея була колонією Японії) мають багато спільного. Перш усього, як в корейській, так і в японській мовах є елементи, які їх зв'язують із алтайськими мовами Євразійського степу, мовами володарів степових кочових держав. Крім того, зв'язує Корею і Японію китайська культура та буддизм, який до Кореї проникнув у четвертому столітті по Христі, а корейські місіонери (разом з китайською культурою) принесли його до Японії у шостому столітті.

Поміж 4-10 вересня відбудеться в Сеулі засідання Корейської Національної Академії Наук, що займається проблемами зв'язків між корейською та алтайськими мовами. На головному доповіді запросили авторитетного знавця проблеми, власне алтайської мови, проф. О. Прицака.

Відомий науковець до історичних зв'язків між іншим до Кіон-Яма, столиці давньої корейської держави Сілла (38-935). Згадав, що „рівнинний корейський алтайст“, проф. Гі-мун Лі, слухав алтайстичних та тюркологічних лекцій проф. О. Прицака в Гамбурзі та Гарварді.

З Кореї О. Прицак полетить до Токіо, де його зустрічатиме найбільший японський лінгвіст Шіро Гатторі, провідний член Японської Академії Наук. У Токіо в Японській Академії Наук проф. О. Прицак читатиме доповідь про нововідкритий хазарський документ; а у провідній східнознавчій установі Тойо Бунко матиме до-

Проф. К. Біда й Яр Рудницький взяли участь у Міжнародній Мовознавчій Конференції в Оттаві

Оттава (ОУПС). — Тут у приміщеннях Оттавського (двомовного) університету відбулася в дні 28-31-го вересня перша Міжнародна Конференція Історії Мовознавства з участю понад сотні представників мовознавчої науки з різних країн (крім СРСР). Організатор Конференції, проф. Конрад Кернер, відкрив її вступним словом 28-го вересня, пояснюючи цілі її й її програму. Ректор Оттавського університету о. д-р Роджер Гіндон привітав учасників, між якими були й українці: проф. Константин Біда й проф. Яр Рудницький. Першу пленарну доповідь на тему „Мовної свідомості як чинника в історії мовознавства“ виголосив проф. Р. Австерліц із Колумбійського університету в Нью Йорку. В програмі конференції була одним з українська доповідь: дня 30-го вересня проф. К. Біда говорив на пленарній сесії на тему: „Ранні граматичні церковно-слов'янської мови“. В днісній доповіді була присвячена українським филологам XVI та початку XVII ст., а саме авторам греко-слов'янської грама-

В Ірані відбуваються арешти

Тегеран, Іран. — Пресове агентство ЮПІ повідомляє, що військова влада в Ірані заарештувала буюшого міністра, його двох заступників і шістьох інших осіб, обвинувачуючи їх у корупції. Як інформують з достовірних джерел, сподіваються, що

Проф. д-р Омелян Прицак

повідь про половців та їх історичну роллю.

Із Токіо проф. Прицак переїде до давньої японської столиці Кіото, де оглядатиме історичні пам'ятки та читатиме в університеті доповідь про юдаїзм хазарів.

Чергова записка — це Осака; в місцевому університеті тюрколог проф. Ямода слухав коліс лекцій проф. О. Прицака.

Останньою станцією поїзду проф. Прицака в Японії буде місто Саппоро на острові Хоккайдо. Тамешній університет має два відомі центри: північно-азійських мов і слов'янської мов. В обох центрах проф. Прицак читатиме доповідь, у першому — на алтайстичну тему, а в другому — на українстичну: „Історичне значення Запорозьких козаків“. Професор сибірських мов в університеті Гоккайдо Дзіро Ікегасі студіював в Гамбурзі у проф. Прицака тенгузькі мови.

У Японії є кілька українців, між ними провідний є Казуо Накаї. Проф. О. Прицак відбуде з ними зустріч у справі близької співпраці між Гарвардським Науковим Центром та японськими українцями.

Дня 25-го вересня н. р. проф. О. Прицак повернеться додому.

„ВЕРШИННА КОНФЕРЕНЦІЯ“ ВСТУПИЛА В РІШАЮЧУ СТАДІЮ

Кемп Дейвід, Мериленд. — Жоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, який продовжує „вершинної конференції“ в справі можливого замирення на Близькому Сході сповняє роллю речника трьох учасників конференції, тобто ЗСА, Ізраїля та Єгипту, у понеділок, 11-го вересня, повідомив, що конференція вступила „в найбільш напружену стадію“ і що президент Джиммі Картер, прем'єр Менахем Бегін і президент Анвар ель-Садат розпочали „ще більш інтенсивні заходи розв'язати важливіші розбіжності“.

Підкреслюючи, що „поважні різниці в поглядах далі існують“, Повелл сказав, що покищо „не оправдані ані надмірний оптимізм, ні надмірний песимізм“, і тільки час остаточно розв'яснить справу.

Як відмічують коментатори, Вашингтон від самого початку „вершинної конференції“ старався не збуджувати надмірних сподівань, щоб потім не наступило велике розчарування. Повелл у всіх своїх заявах застосовує принцип „бачення“, тобто говорить про „прогрес“ і про „поважні розбіжності в

поглядах“.

У понеділок рано президент Картер відбуде двогодинну нараду з президентом Садатом, а по полудні того дня переговорювали інші члени урядів ЗСА та Ізраїля. Як відомо, минулої неділі президент Картер відбуде подібну нараду з прем'єром Бегіном.

Хоча пресовий секретар Повелл далі відмовляється виходити в подробиці щодо перебігу „вершинної конференції“, щоб не пошкодити переговорам, то на підставі інформації з інших джерел припускають, що прем'єр Бегін кілька днів тому представив пропозиції Ізраїля щодо розв'язки таких проблем, як майбутність окупованих арабських територій на західному березі ріки Йордан і біля міста Гази, запевнення безпеки Ізраїля і пологдження проблеми палестинських арабів, а відтак американська делегация запропонувала деякі зміни і тоді пропозиції передано єгиптянам.

Коментатори твердять, що вислід „вершинної конференції“ тепер до великої міри в руках президента Садата, який може погодитися на згадані пропозиції, або відкинути їх.

Продовжуються суперечності щодо вбивства Кеннеді

Вашінгтон. — Спеціальна Комісія Палати Репрезентів для розгляду атентатів, яка перекладає нову серію переслудувань відносно вбивства президента Джона Ф. Кеннеді в 1963-му році, протягом останніх кількох днів чула суперечні твердження спеціалістів в тій справі.

Визначний знавець пальної зброї Джордж Монті Луц заявив, що погоджується з висновком Комісії Воррена, яка розглядала справу атентату, що вбивник президента Кеннеді, Лі Гарві Освалд, діяв одинцем і що не було жадної змови, бо Освалд цілком легко міг стріляти з рушниці три рази протягом кількох секунд, коли автомобіль Президента їхав вулицею в Далласі, Техас.

Однак, спеціаліст в ділянці акустики, д-р Джеймс Барджер, прослухавши магнітофонний запис на апараті поліційного мотоцикла, який припадок був включений під час атентату, заявив конгресменам, що існує можливість, що тоді впало чотири, а не три постріли, і тому винувата можливість, що не тільки Освалд, але і якась друга особа чи особи стріляли до Президента. Отже існує можливість, що висновки Комісії Воррена відносно вбивства президента Кеннеді були помилковими. Проте, сам д-р Барджер підкреслив, що тільки на 50 відсотків певний, що такі впало чотири постріли.

Згадана Комісія Палати Репрезентів розпочала переслудування минулого тижня, щоб остаточно покласти край різним теоріям і здогадам щодо вбивства президента Кеннеді, які поширюються від дня самого атентату.

ГУБЕРНАТОРИ КЕРІ І ГРАССО ПЕРЕМОГЛИ В ПРАВИБОРАХ

Губернатор Гю Кері з членами своєї родини виходить з виборчого локалі після голосування

Нью Йорк. — Губернатор Нью Йорку Гю Кері і губернатор Коннектикута пані Елла Т. Грассо перемогли в виборах у вівторок, 12-го вересня, і здобули кандидатуру Демократичної партії на перевибори в листопаді н. р. Губернатор Кері переміг двох суперників, заступників губернатора Мері Енн Крусак та стейтвого сенатора Джеймса Блюма, які визнали свою поразку та заповіли, що у виборах підтримуватимуть свого переможця, який змага-

ЗАХІДНОНИМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ПЕРЕСТЕРІГАЄ ПЕРЕД СОВЕТСЬКОЮ ВІЙСЬКОВОЮ ПЕРЕВАГОЮ

Бонн, Західна Німеччина. — Західнонімецький міністер оборони Йоганн Апель, виступаючи з промовою на конференції Соціально-демократичної партії в Касселі, заявив, що постійні зброєння Москви ведуть до шораз більшої загрози для Західної Європи, а в першу чергу для Німеччини, яка є виставлена на перший удар советської і сателітної зброї.

Ці порушення рівноваги в зброєнні, яке шораз більше виявляється та про що раніше інформували Міжнародний Інститут для стратегічних студій в Лондоні, цілком захитало співжиття між державами з різними суспільно-господарськими і політичними формами, — підкреслив міністер Апель, промовою якою сильно оплескували голівно молоді соціал-демократи. Апель подав при тому декілька цікавих фактів про зростання советського озброєння і підкреслив, що, згідно з опінією західних спеціалістів, число советських ракет з атомовими головками, скерованих на Західну Європу, набагато збільшилося в останньому часі. Проте, СРСР хоче не тільки здобути перевагу у стратегічній атомовій зброї, але також конвенційній, якою він вже сьогодні значно перевищує держави Північно-Атлантичного Оборонного Союзу. При тому совети постійно уліпшув-

ють свою конвенційну зброю, допосовуючи її до сьогодишніх потреб. Все це робиться в той час, — заявив західнонімецький міністер, — як ведуться широкі світові і європейські розмови про загальне роззброєння і скорочення стратегічної зброї.

Міністер Апель дуже критично поставився до тих держав Європи, які досі відмовляються збільшити свої оборонні бюджети, думаючи, що сьогодні чи завтра прийде до загального роззброєння. За його словами, переговори ще зовсім не означають, що Захід повинен цілком роззброїтися і стати тереном Третьої світової війни, чи жертвою інших потуг. Апель вважає, що з советами треба до певної міри переговорювати з позиції сили, мавши в записі добре озброєні армії, які гарантуватимуть успішність переговорів.

Не зважаючи на факти, Апель, як і його попередники на цьому пості, не втрачає ще надії на здійснення і продовження політики відпущення, бо в атомовій дові народи не мають перед собою жадної майбутності і тому мусять зі собою тісно співпрацювати. Очевидно, міністер Апель не має рецепти, як це робити, але він висловлює надію, що події всередині СРСР і відосередні рухи в сателітних країнах змусять Москву поступитися.

Кеннеді говорив з Брежневим про еміграцію

Вашінгтон. — Ройтер інформує, що сенатор Едвард Кеннеді, демократ з Массачуттс, заявив в понеділок, 11-го вересня н. р., кореспондентам, що Советський Союз погодився розглянути справу еміграції 18-ох родин і видати їм право виїзду до Ізраїля чи до З'єднаних Штатів Америки згідно з їхнім бажанням. Кеннеді, який недавно повернувся із 6-денної візити до СРСР, де він брав участь у міжнародній конференції з роззброєння, там при чій нагоді з Леонідом І. Брежневим, генеральним секретарем ЦК КПРС і головою Президії Верховної Ради СРСР, та іншими советськими верховодами, порушував, головую у майже двогодинній розмові з Брежневим, справу еміграції. Між тим, які одержать право виїзду, є також відомий советський науковець, член Академії Наук, д-р Бенджамін Левіч, якому советська влада відмовляла візи з причини „наукової заан-

гажованості“, боячись, що він, мавши в минулому доступ до засекречених документів, може їх використати для антисовєтської пропаганди на Заході. Візу одержать також Борис Кац і його родина та ряд інших осіб. Кеннеді при тому підкреслив, що він залишив Москву у переконанні, що 18 родин, за яких він впроминався, одержать право виїзду на Захід.

Жидівські групи в ЗСА, очевидно, з задоволенням прийняли заяву сенатора Кеннеді та склали йому такі в часі тривання пресової конференції подяку за його старання. „Я уважаю, що звільнення д-ра Левіча спричинить до зменшення напруження між ЗСА і СРСР“, — заявив сенатор Кеннеді, бо його справа була причиною багатьох кампаній на Капітолію“. До згаданих ситуацій можуть спричинитися, на думку Кеннеді, також припущені переговори про скорочення стратегічної зброї.

Змінюють плян закордонної поїздки Ніксона

Сан Клементе, Каліфорнія. — Коли в кінці серпня речники колишнього президента Річарда Ніксона, який зрезигнував з президентури в серпні 1974-го року у зв'язку з Вотергейтською аферою, інформували про його заплановану поїздку за кордон, тоді повідомляли, що він правдоподібно відвідає комуністичний Китай, де вже раніше побував двічі, як також зупиниться у кількох країнах Західної Європи. Проте, ті самі речники тепер натякають, що Ніксон не відвідуватиме червоного Китаю ані Західної Європи, натомість планує поїздку до кількох країн Азії, Східної Європи та Африки.

Подорож Річарда Ніксона, як твердять коментатори, це черговий крок в його стараннях повернутися до публічного життя. Поїздка має розпочатися вже цього місяця. Маршрут цієї поїздки ще не оприлюднено, але з достовірних джерел інформують, що Річард Ніксон правдоподібно відвідає малу арабську державу Оман, Іран, Філіппіни, Тайланд, Сінгапур, кілька африканських країн і комуністичну Румунію. Існує теж можливість, що колишній Президент відвідає Австралію, хоча австралійський прем'єр Малколм Фрезер заявив, що ці відвідини можуть бути „тільки приватною візитом“ і що він не планує зустрічатися з Ніксоном.

Близькі дорадники Р. Ніксона підкреслюють, що він планує відвідати „важливі із стратегічного погляду держави“, але не включатиме в свій маршрут тих країн, місцеві власті яких, чи американський уряд могли б інтерпретувати, що він „втручається у закордонну політику президента Джиммі Картера“.

УКРАЇНСЬКІ БАПТИСТИ У ЗСА ВІДБУЛИ 33-ІЙ З'ЇЗД

Ашфорд, Конн. (В. Григоренко). — У дні 1-го до 4-го вересня н. р. тут на Євангельській Біблійній Оселі відбувся 33-ій З'їзд Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков у ЗСА. Особливістю цього З'їзду було відзначення 60-х роковин Першого Всеукраїнського З'їзду Баптистів у Києві, який Баптистське Братство України вперше у своїй історії могло відбутися цілком вільно без репресій і переслідування та яким під час незалежності Української Держави представники З'їзду зазначили перед українським народом і перед цілим світом існування Української Баптистської Церкви. Спеціальний реферат з цієї нагоди відчитав голова ОУБЦерков у ЗСА паст. В. Домашовець. У ньому він накреслив величезні події та її важливість для Українського Баптистського Братства й для українського народу.

Уже в п'ятницю прибуло чимало гостей і делегатів, а між ними з окремою радістю на цьому святі паст. О. Р. Гарбузюк — голова ВСБББратства, чільні представники Об'єднання і його члени вітали новообраного головного президента Українського Народного Союзу д-ра Івана Філіса, який вперше в історії УНС і ОУБЦерков у ЗСА особисто прибув на цей історичний З'їзд.

У цей день по полудні вся Управа, а потім же Екзекутивна Управа ОУБЦерков у ЗСА відбуду свої важливі ділові наради. Вечором паст. В. Домашовець офіційно відкрив 33-ій З'їзд і відзначення 60-річчя ПБЗБ у Києві, запрошуючи паст. М. Бездітку перчитати Слово Боже, а паст. д-ра І. Крета-Симонича й паст. д-ра І. Беркута помолитися. Д-р І. Крета-Симонич, очолює тих славних подій незалежності Української Держави й великого духовного пробудження України першої чверті нашого сторіччя, у надягненій молитві просив про ясні благословення Божі на український народ, на Баптистське Братство (Закінчення на стор. 3-ій)

ЧЕСЬКІ ЧЕРВОНІ НЕ ПЕРЕПУСТИЛИ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ НА КОНГРЕС У КРАКОВІ

Нью Йорк. — Чехо-Словацькі влади в Братиславі відмовилися пропустити через територію ЧСР автомобіль, в якому 19-го вересня н. р. їхав до Кракова на 13-ий Ономастичний конгрес проф. д-р Олекса Горбач, професор Франкфуртського університету, та його дружина Анна Галія Горбач, хоч обоє мали проїзні візи, видані амбасадой ЧСР в Бонні—інформують з достовірних джерел. Формально відмовились переїздити до Кракова, а фактично і її чоловікові, поскільки вони на змину провадили автомобілем. Пам'ятаючи про загальну смерть, мовляв, від серцевого удару, пражського українства-фольклориста д-ра Ореста Зілинського в 1976-му році під час його екскурсії в горах східної Чехо-Словащини, проф. Горбач відмовився сам без свідка їхати через територію ЧСР і повернувся до Відня. До президії конгресу в Кракові він вислав протестну телеграму, а згодом обширний листа, як теж

до Міжнародного Ономастичного Центру в Ловені, в яких він висловив сумнів про доцільність відвідувати міжнародні симпозіони в країнах, які застосовують такі репресії у відношенні до учених.

Проф. Горбач рівнож вислав листа до міністерства закордонних справ в Бонні, бо там він зголошував свою поїздку на конгрес в Кракові. Одночасно проф. Горбач поставив вимогу перед амбасадой ЧСР в Бонні звернутися йому пов'язані з поїздкою кошти та вислав протест до міністерства закордонних справ у Празі.

На конгресі в Кракові організатори запросили проф. Горбача відчитати доповідь 21-го вересня на тему „Польські місцеві назви в Україні“, резюме якої появилось в збірці доповідей, а 22-го вересня він мав бути пресконференцією з наукових сесій в топономастичній секції конгресу. Дружина проф. Горбача була теж запрошена на конгрес.

Ле Мойн коледж продовжуватиме курс економіки України

Сиракузи, Н. Й. (Н. Н.). — Департамент економіки Ле Мойн коледжу в Сиракузах, Н. Й., у своїй програмі на осінній семестр 1978 р. знову пропонує курс „Економіка України у ХХ столітті“ (Екон. 414-01). „Економіка України“ — це вищий односеместровий, трикредитний економічний курс семінарійного типу. Виклади відбуваються кожного вівторка від 3:45 до 6:00 протягом 15 тижнів у викладачів залі С-343.

Курс „Економіка України“ відкритий не тільки для студентів Ле Мойн коледжу та інших високих шкіл Сиракуз і околиць, але також і для всіх зацікавлених структурно, характерними ознаками та інституціями народного господарства України. Окрему увагу приділяється економічним, фінансовим та торговельним зносинам України з Москвою та іншими сусідами. В курсі обговорюються питання економічного потенціалу України та московської політики колоніалізму, експлуатації та дискримінації.

Курс „Економіка України“ також включає обговорення місця України в світі, важливі особливості економіки СРСР та детальний огляд і аналіз економіки України в минулому та сучасному, як єдиного й нерозривного національно-господарського організму. В курсі використовуються багатий статистичний і фактичний матеріал.

Курсом керує проф. д-р Ю. Богатюк, за починком якого курс „Економіка України“ був впроваджений декілька років тому у постійну програму економічного департаменту Ле Мойн коледжу. Д-р М. Богатюк вже протягом 17 років є професором економіки згаданого коледжу, де крім „Економіки України“ він також викладає такі курси, як „Економіка СРСР“, „Міжнародна Економіка“, „Порівняльні Економічні Системи“. Курс „Економіка України у ХХ столітті“ — це єдиний того роду економічний курс, що його викладається під цю пору на якомусь університеті або коледжі.

За інформаціями відносно курсу „Економіка України“ телефонувати на число: (315) 446-2882 Ле Мойн коледж, або (315) 446-2262 (проф. Богатюк).

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07301

Небезпечна „нормалізація“

Минулого місяця Державний департамент поінформував, що у вересні відновляться безпосередні переговори між ЗСА і комуністичним В'єтнамом у справі встановлення „нормальних“ дипломатичних, торговельних та інших зв'язків між цими двома країнами. Як відомо, заходи встановити „нормальні“ зв'язки між Вашингтоном і Ханоем розпочалися ще за президента Джералда Форда, а теперішній уряд президента Джиммі Картера прикладає цій справі ще більше уваги, ніж попередній.

Очевидно, що Америка повинна старатися мати добрі зв'язки з якнайбільшою кількістю країн світу. Нормальні бо зв'язки скріпляють взаєморозуміння і сприяють справі світового миру. Проте, існує ряд причин, чому Вашингтон такий повинен відмовитися „нормалізувати“ свої відносини з Ханоем.

Комуністичний В'єтнам під часну пору має підтримку Советського Союзу, натомість між В'єтнамом і червоним Китаєм, ворогом Советського Союзу, відносини такі напружені, що часто доходить до збройних ударів. Отже, якщо уряд президента Картера планує поліпшити свої відносини з Пекіном, щоб в такий спосіб зменшити небезпеку для світового миру з боку Москви, то навряд чи повинен „нормалізувати“ зв'язки з Ханоем, ворогом комуністичного Китаю. На сучасному етапі червоний Китай представляє собою меншу загрозу для ЗСА і цілого вільного світу, ніж Советський Союз.

Крім того, ЗСА повинні встановити добрі відносини з миролюбними країнами світу, а комуністичний В'єтнам до цієї категорії держав аж ніяк не належить. Ганой порушив паризькі мирові договори з січня 1973-го року і збройною силою завоював Південний В'єтнам, встановлюючи там жорстоку комуністичну диктатуру, як теж допоміг при встановленні комуністичних режимів у сусідніх Ляосі та Камбоджі. Отже, якщо уряд президента Картера тепер з поспіхом старатиметься „нормалізувати“ зв'язки з комуністичним агресором, то це може потягнути за собою дуже погані негативні наслідки, бо верховодити комуністичного блоку можуть прийти до висновку, що Вашингтон і в майбутньому поспішатиме з визнанням встановлених збройною силою та насильством комуністичних режимів також в інших частинах світу. Це тільки заохотить комуністів продовжувати і поширювати свою агресивну діяльність на різних об'єктах.

У додатку, визнання урядом ЗСА диктаторського режиму в Ганой тільки скріпить престиж того комуністичного „уряду“ і спричиниться до скріплення марксистської диктатури в тієї азійській країні. Це підкреслюють найновіші відкриття з В'єтнаму, які тисячами відкриття до таких країн як Тайланд, Малайзія, Бурма, Австралія і т. д., і які, описуючи жорсткий терор у комуністичному В'єтнамі, закликають американський уряд не встановлювати нормальних зв'язків з Ханоем, бо „нормалізація“ відносин тільки допоможе комуністичним властям ще більше утискати в'єтнамський народ.

Прихильники „нормалізації“ зв'язків з Ханоем покликаються на факт, що комуністичні в'єтнамці вже більше не віддають передумови, щоб ЗСА дали В'єтнамові „повсюдну фінансову допомогу“ і протягом останнього часу передали в руки американських властей тіла кількох загиблих „пропавших без вісті“ американських воїнів, які загинули під час В'єтнамської війни. Ці аргументи прихильників „нормалізації“ непереконливі, бо Ганой вже давно знає, що Америка все одно не погодиться на жадну „повсюдну допомогу“ В'єтнамові, а щодо передавання тіл „пропавших без вісті воїнів“, то загально відомо, що це тільки черговий пропагандистський крок, який має на меті переконати Вашингтон злізкувати ембарго на торгівлю з В'єтнамом, де економічна ситуація дуже погана. Крім того, Ганой тепер дуже хоче „приязні“ Америки, бо намагається, як загалом, в збройному конфлікті з червоним Китаєм і комуністичною Камбоджею.

У кожному разі, аргументи проти „нормалізації“ зв'язків з В'єтнамом далеко сильніші, ніж за такою „нормалізацією“. Уряд президента Картера повинен мати це на увазі.

Степан Жекецький

ЧОМУ МОСКВА ЗБРОЙТЬСЯ?

Як загально відомо, СССР від кількох років постійно зброїться, а головним чином розбудовує свою флоту і ракетну потугу. Політичні коментатори, що уважно слідкують за надмірним зброєнням москвіти, намагаються відгадати: чому і проти кого зброїться Москва?

Дехто з американських політичних коментаторів припускає, що совети тому так постійно зброїться, щоб здігати і перегнати мілітарну потугу Америки та мотти до дня перемоги її і запанувати над цілим світом.

Можливо, що в такому здогаді є доля правди. Адже ж фактом є, що Москва збільшила видатки на зброєння зразу після кубинської ракетної кризи, коли то президент Кеннеді був загрозив Хрущову війною, якщо Москва не забере всіх своїх ракет з Куби, де вона вже була їх заінстальована. А втім, нічого в тому дивного: котра з великих потуг могла б не зброїтися після такого великого мілітарного упокорення, якого зазнала тоді Москва?

Але західноєвропейські політичні коментатори твердять, що не Америка є причиною, чому Москва почала „гонку“ в зброєнні. Англіський журнал „Економіст“, що публікується в Лондоні, обговорюючи в останньому своєму виданні зброєння Москви, пише в одному місці, що „масову розбудову ракетної зброї почали москвіти від 1973 року“. А що сталося в 1973 році, що спричинило це ракетне зброєння Москви? Чи в тому році зробила Америка щось такого незвичайного, щоб відповідало на це масовим зброєнням?

Ні, пише американський політичний коментатор і добрий знавець советських справ, Джозеф Гарш. У 1973 р. нічого такого важливого під мілітарним оглядом Америка не вчинила. В цьому році найважливішою подією у світі була несподівана атака Єгипту на Ізраїль, щоб відібрати втрачені в попередній арабсько-жидівській війні арабські території. Подія, що сколихнула світ і Московію, спричинилася до започаткування масового советського зброєння, сталася в 1972 році. В тому році, як відомо, президент Ніксон закликав світ своїми відвідинками в Китай. Америка і Китай взаємно уважали себе смертельними ворогами. Отже, така нагла зміна відносин між ними викликала велику політичну сенсацію у цілому світі, а Москву просто огломила.

Військові знавці подають дуже цікаві відомості про постійне збільшення задокументованих військ на китайському кордоні від часу погіршення взаємин між тими двома комуністичними великанами. Від 1963 до 1966 рр. Москва держала на кордоні Китаю, як нормальну охорону, 17 дивізій війська. В 1965

р. в Китаю почалася т.зв. „велика культурна революція“ яка тривала повних чотири роки, та яка забороняла всю китайську енергію, в наслідок чого Москва зменшила свою мілітарну обсяду на китайському кордоні до 15-ти дивізій.

В 1968 р. китайська „червона гвардія“ почала гонити не тільки китайських „реакціонерів“, але й москвофільних дипломатів, і то перед фронтом московської амбасди в Пекіні. Тоді теж почалися китайсько-московські збройні сутички на спільному кордоні. Наслідком тих подій Москва збільшила свої війська на советсько-китайському кордоні в 1966 р. до 21 дивізії. В цьому ж році мала місце більша битва між китайськими і советськими прикордонними військами, над рікою Уссури. Після того в 1970 р. совети збільшили свою залозу на кордоні Китаю до 30 дивізій, у 1972 р. до 44 дивізій, а в 1973 р. до 45 дивізій.

Отже, 1973 рік був тим роком, у якому чисельні сили советських військ над китайськими кордонами були більшими, аніж кількості советських військ, розташованих проти військ Північно-Атлантичного Об'єднаного Пакту (НАТО). І саме 1973 рік був тим роком, у якому Москва почала розбудовувати свою ракетну зброю.

Китайці перший раз успішно випробували свою атомову зброю в 1964 році. Але „культурна революція“, що почалася в наступному році, сильно послабила Китай і він знову втрачав значення у політичному світі. Крім того, Америка заматалася в 1965 р. у в'єтнамську війну, у якій швидко розбудувати свою ракетну зброю.

Ця корисна для Москви ситуація нагло змінилася під кінець 1972 року: Америка вимоталася з в'єтнамської війни і наново почала думати про Європу та Середній Схід. А подорож президента Ніксона до Пекіну звільнила Китай від страху перед Америкою. Тепер китайці наново могли зосередити всю свою увагу на своїй довіч кордоні з Москвою. А до того часу розбудова китайської атомової зброї настільки пішла вперед, що китайці вже могли досягнути нею багато важливих місцевостей у Советському Союзі.

1973 рік став першим роком, у якому Москва стала поважно турбуватися своїми східними і західними кордонами та рахуватися з тим, що проти неї стоїть більша мілітарна потуга, яку творять комбіновані сили військ Америки, Західної Європи, Ірану на Середньому Сході і Китаю в Азії. Це є поважна мілітарна потуга, яка готова проти-

Василь Ленчик

ІСТОРИЧНЕ ПОСЛАННЯ

Другого серпня цього року минуло 40 років, як Митрополит Андрей Шептицький видав своє історичне „Послання в справі Холмщини“.

Це Послання збереглося в моєму архіві переписане рукою з „Діла“, яке було сконфісковане польською владою. Тому, що „Діло“ у Львові вже було вислане на пошту, то його мешканці Львова в більшості одержали, отже можна було його прочитати, заки поліція його задержала після конфіскації цензурою.

Останні роки повертальської Польщі позначувалися чимраз гострішим курсом супроти українців. Тиск польської адміністрації, головно поліційних органів, відчувався дошкульно на кожному кроці. Відчувало це зокрема наше населення у прикордонних полах, де діяв т.зв. КОП (Корпус Оброни Пограничної) та населення Волині, Холмщини, Підляшшя і Полісся.

Жертвою польських боївок впадо, як подавали українські джерела, між 140 до 189 православних церков, знищених головно в часі літа 1938 року. (Дорошенко, Д. Історія України, ст. 246; Власовський: Нарис Історії Української Православної Церкви, т. І, ст. 150). Д-р Степан Баран, посол до польського парламенту й один із найбільших оборонців українського населення під час польської займанщини, подає у своїй праці „Митрополит Андрей Шептицький“ статистику православних церков між р.р. 1914-1939. На наших землях Холмщини і Підляшшя. І так, коли в році 1914 були на тих теренах усіх православних церков 389, то в році 1939 у вересні було їх уже тільки 51. Д-р Баран у згаданій праці пише: „Польські забрали для себе 149 православних церков і перемінили їх на римо-католицькі костели, а 189 православних церков зовсім збурили, або просто спалили“ (ст. 107).

Коли та божевільна акція прибрала жакливіх розмірів влітку 1938 року, в обороні православних братів виступив Митрополит Слуга Божий Андрей Шептицький. Одержавши точні матеріали про злочини польської адміністрації супроти українського православного населення Волині, Холмщини, Підляшшя і Полісся, Митрополит Андрей Шептицький, перебуваючи у своїй літній резиденції у Підлютому, видав „Послання“, в якому за-

ставитися усім агресивним затіям Москви. Західні політичні коментатори твердять, що саме усі ці для Москви дуже несприятливі обставини є причиною, які примушують її постійно розбудовувати свою військову потугу.

Із наведених цитат Митрополита Шептицького, ясно видно, що Великий Християнин й український патріот Митрополит Андрей виступив в обороні своїх православних братів на Холмщині і в час їхнього гонення. Так прийняли це „Послання“ всі наші православні брати. Навіть православний Митрополит, росіянин Діонісій, дякував Митрополитові Шептицькому за його мужній виступ. Про це так пише д-р Степан Баран, який був найкраще поінформований в тих справах: „Знаю певно, що православний Митрополит Діонісій, який, як і вся православна церковна спільнота, мав замкнені уста, вів до Митрополита Шептицького довірливо високого православного достойника з листом, в якому сказав йому гарячу подяку за мужній виступ в обороні Православної Церкви“. Тому то виступ інж. Євгена Пастернака в його статті „Сорок літ тому“, що була надрукована в „Українському Голосі“ (Закінчення на ст. 4-й)

Олександр Гервега

„ПОВСТАННЯ ВАРШАВСЬКЕ“ У РІЗНОМУ НАСВІТЛЕННІ

Не так давно на телевізії південній Каліфорнії був фільм про Варшавське Повстання. Артисти говорили доброю польською мовою, лише пояснення на екрані були по-англійськи. Також вигляд вулиць вказував, що він накручений у Польщі.

Цілий фільм — це перфідно продумане безчестення цього історичного факту. Ціллю повстання, за твердженням членів Армії Крайової (АК), було доказати всім, що нарід польський може і хоче боротися за свою незалежність, з кожним окупантом, подібно, як це було і з українським підпіллям. Тому УПА і АК знайшли спільну мову у слові дії.

Перше, що вражало — це вулгаризми у мові артистів, включно з жінками, що мало б викликати у глядача „поняття“ — хто були ці повстанці.

Дальше мізерата щодо кількості і озброєння повстанців. Зачинається, як група повстанців борониться, радше ховається в „грозх“ домі в передмісті Варшави, без зв'язку, без плану акції. Вкінці приходиться зв'язувати і передає наказ, щоб каналами продісталися до середмістя. І далше вже вся акція відбувається в каналах — по коліна, а часом по шию у тому, що в каналах. Виконавши цілий час нарікають на провід, зневірені. Вкінці добиваються до цілі, але зрада, всі виходять до Вісли загорожені залізними штабами. Виходять на верх, але показується, що не всі, в часі переслідувань переважно зв'язок. Поручник стріляє винуватих. Знову в канали і вкінці виходять у назначеному місці, але там на них чекають німці, все спалене, а з повстанців осталися недобитки, які щойно тепер зрозуміли недоцільність своєї боротьби.

Метода і засоби теж нагадують хрущовські летючки до УПА і переконання населення, щоб стануло по боці окупанта. Спогад про Варшавську подію викликає образ минулих літ. Свят-Вечір 1944-45 рр. Захерзону було унівськею республікою. У батьків збіралось нас кілька повстанців — весників, прийшов один із зв'язку з литовської партизанкою, що литовської уніформі, двох з України в советських уніформах, дехто в польських, дехто в німецьких. Вікна заслонені, розговорились і нараз відчиняються двері, всувається „рагачевка“, а за нею постать „мундир“. Якби не крик кузники „не стріляйте, то Стахек“, то було б сталося. Повечеряли, як закон велить на Свят-

Вечір, розійшлися, а ми зі Сташком проговорили до ранку. Були зверхником „Надрайованої Адміністрації Боївки“, я мав за завдання говорити, роздати звернення української сторони до польської інтелігенції, як учителів, священиків, завідувачів мільонами у першому районі „Бастіон“, щоб перестати взаємну боротьбу, а зорганізувати співдію проти спільного ворога. З цього зачалася розмова зі Сташком і це його зашкавило. Він розказував — був вивезений в Сибір, вмирал опухлий з голоду. Як організували Армію Людову, що боролася з більшовиками проти німців, зголосився. По короткому вишколі їх кинули на фронт під Леніно, знайшли становище, а тоді советська артилерія відкрила по них сильний вогонь. За його твердження, з дивізії Косцюшка загинуло, або було тяжко ранених понад 60 відсотків. Ім вияснили, що слухалися ошибка. Їхня армія була вивинувана у все, що походило з Америки, напр. на великий консерв, по-російськи було написано лише „свинная тушонка“, все інше по-англійськи. Вони мали враження, що є частиною американської армії. Каже, як загрузили в болотах їх гармати, советські трактори ревіли цілий ніч і не змогли; дав американські повзи і короткі гармати були на суші. Драматичною подією було звільнення їх головнокомандуючого ген. Берлінга, а настався ген. Свєрчевського. Стахек плакав, він був як бачили, всі знали, що командувач війською, що одна родина приходом Свєрчевського, російщина, брехня доносила зачало поширюватися, а з приходом на польську територію, насаджували політруку і підозрілих старшин і тисла контролю у всьому. Пятак турністів за ген. Берлінга, казали, що живе старшук, дали йому найвищі медалі, але голосу жадного. Пішла мова про бої над Вислою і повстання у Варшаві. Його голос дрижав. На там-тому бої Висли бої день і ніч, чути крики жінок і дітей; горить, а на тому вже досить чисельна тоді польська армія людова, доповнення прийшли із зайнятих теренів. Воїки ходили, як божевільні, затиснені кулаки і зуби нікому не міг в очі подивитися. Три рази організували човни і під час ночі пробували переправитися на допомогу воюючим братам, кожний раз хтось доносив і як вже воїки були у човнах на воді, „заградительні отряди“ відкривали вогонь з кулеметів і грамотетів, змушуючи охочих завернути, як закон велить на Свят-

М. Хом'як

ПРО ПОЧАТКИ ДВОМОВНОГО ШКІЛЬНИЦТВА В АЛЬБЕРТІ

[Інтерв'ю з адв. П. Саварином]

[1]

І. Питання: Коли почалося двомовне українсько-англійське навчання в Альберті?

Відповідь: Українсько-англійське навчання в Альберті (точніше — Едмонтоні) почалося осінню 1974 року.

П.: Як довго тривали заходи вводити двомовне навчання в державних школах Альберті і кому його треба завдавати?

В.: Заходи тривали точно три роки, а завдавати треба відповідним обставинам і людям, зокрема: тілительній праці Комітету багатокультурності (КУПІП), співпраці Комітету українців Канади (КУК) і Владик з Комітетом, об'єднаним з Комітетом багатокультурності (КБ) з урядовими колами, тобто з міністерством освіти і шкільними радами публічних і католицьких шкіл, та їхньої прихильної постанови до наших заходів.

Ред. П. Саварин

3. П.: Скільки ж дітей навчається ц. р. в двомовних школах Едмонтону, в яких саме школах і скільки учителів?

В.: В школах Едмонтону навчається ц. р. 604 дітей, під проводом 28 учителів, від передшкільної до четвертої класи включно, з того 339 в публічних, а 265 в католицьких. Навчання відбувається в таких школах: св. Бернарди, св. Мартина, св. Матей (католицькі), а теж — Делвуд, Голіруд, Нортмавнт, Ріо Терис і Рандил (публічні).

4. П.: Як є різниця між католицькими і публічними школами, і чи можна вписувати дітей до одних або других?

В.: Істотної різниці нема. Єдина різниця та, що в католицьких школах учать релігії, але батьки можуть вписувати дітей, куди хочуть.

5. П.: Чи крім учителів ще хтось займається навчанням в двомовних школах?

В.: Так! При публічній шкільній раді координаційною є тепер п-і Анна Ілюк, при католицькій шкільній раді українських двомовних дітми займається п. Євген Іванишин, а в міністерстві освіти знайдеться п. Ксенія Турко з кількома особами. Від Канадського Інституту Українських Студій (КУІС) до поміч є п-і Олена Білаш, а крім того, є Двомовна Українська Асоціація (ДУА), тепер під проводом п. Мирослава Когута.

6. П.: Нам відомо, що навчання української мови, тільки як предмету, відбувається від 7-12 класи. Скажіть, будь ласка, коли воно почалося і скільки є студентів ц. р.?

В.: Навчання української мови як предмету у вищих середніх школах Альберті (від 10-12 класи) почалося ще восени 1959 р. в нижчих середніх (від 7-9 класи) аж осінню 1968 р. Я не маю ще даних на цей рік, але в 1976 р. навчалось 2,659 студентів. Крім того, навчають української мови в університеті Альберті, де минулого року було 263 студенти, і в університеті в Калгарі, де м. р. вчилася 42 студенти.

7. П.: Чому пороблено заходи вводити двомовне навчання, коли вже навчали українську мову в середніх школах і в університетах?

В.: По довгий роках досвіду виявилось, що вчити мови

тільки як предмету, та ще й в пізніших літах, не дає доброго знання мови ні в слові, ні в письмі. Іншими словами: це замало і запізно.

8. П.: А хіба не можна було навчити української мови в різних школах, які існують в Альберті ще від початків поселення при різних церквах і національних організаціях, головно по містах?

В.: Рідні школи відіграли і тепер відіграють, з Курсами Українознавства, дуже велику роль. Саме завдяки їм ми маємо тепер свідомих українських студентів по університетах, котрі не тільки вивчають українську мову, літературу й історію України, але й спеціалізуються в них, завершують свої студії науковими ступенями і саме з-поміж них ми дістаємо учителів (і-в) до двомовних українсько-англійських шкіл, не тільки, що кваліфікованих, але й з добрим знанням української мови в слові й письмі.

9. П.: Чи їхнє існування необхідне в майбутньому?

В.: Це виявиться пізніше. Покищо учительні типи п-і Софії Климкович непереврені і незаступимі. Пізніше, якщо двомовні школи охоплять усю українську дітвру, що дай Боже, щоб так сталося! — і що найважливіше — навчати її української мови, літератури, історії, географії краще, тоді саме життя вирішить їхнє існування. Врешті — можна політизувати функції, скоординувати програму, визначити, що хто має вчити. На всякий випадок, хоча співпраця, і шкідлива будь-яка боротьба.

10. П.: Але попереміно до теми. Чи поробив заходи щодо введення двомовного навчання в державних школах Альберті?

В.: Заходи про двомовне навчання провів КБ при КУПІП, в співпраці з КУК, владиками й українськими політичними діячами.

11. П.: Розкажіть докладніше, коли це все почалося? В.: Почалося від створення КБ при КУПІП в Едмонтоні (перші збори відбулись 31 грудня 1970 р.) з метою написати меморіал парламентарній комісії палати послів і сенату в справі нової конституції, об'єднуючи засади багатокультурності в Канаді.

12. П.: При чому ж тоді тут провінційний уряд і двомовне шкільництво, коли йшлося про конституцію?

В.: В тім то й річ, що вже на других зборах КБ, 8 лютого 1971 р., стало ясно, що доля національних мов і культур, властиво, в руках провінційних урядів, бо вони мають юрисдикцію над освітою. Отже КБ рішив не тільки написати меморіал у справі конституції, але й до провінційного уряду, і то наперед до провінційного, а щойно тоді до федеральної парламентарної комісії.

13. П.: І написав?

В.: Написав, під заголовком „Меморіал до уряду Альберті в справі українців, нові канадської конституції, законів Альберті і політики уряду Альберті“.

14. П.: А кого вибрав КУПІП до цього КБ?

В.: КУПІП вибрав до КБ такі особи: Григорія Барабаша, тодішнього голову клубу, адв. Лаврентія Дікура, адв. Ростислава Дзенка, інж. Василя Косташа, посла д-ра Кена Папурського і мене. На перших зборах мене вибрав комітет головою, а Лаврентія Дікура секретарем. На четвертих зборах КБ я попросив д-ра Манолія Лупула зредагувати меморіал; посол д-р Кен Папурський по трьох східинах не брав участі, бо не мав часу.

15. П.: Ви сказали: „законів Альберті“. Що ви мали на думці?

В.: Ми мали на думці головні шкільні закони. Студіюючи шкільні закони, ми завважили, що вони не дозволяють на навчання в жадній мові, крім англійської. Мало того, ми побачили, що перед 1970 роком шкільні закони дозволяли на навчання інших мов, якщо є на те згода шкільних рад і бажання батьків, з тією умовиною, що батьки покрийуть всі зв'язані з тим кошти. Поправка до шкільного Акту в 1970 р. навіть те право усунула; і хоча української мови не торкали, тобто продовжували вчити, фактичного права на те вже не було.

Продовження буде

Вступайте в члени УНСоюзу!

„ПОВСТАННЯ ВАРШАВСЬКЕ”...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ти. Останній раз підтягнули легку артилерію. Бог один знає скільки від тих „заградительних отрядів” загинуло наших братів в Карпатах і надією ж Вислою. На п'ятьох одна винівка і „впійод” на винівку і кулемети, здобувати собі зброю. Хто не пішов на німецькі, згинув від советських кулеметів.

Була осінь 44-го. По шосе з Явора на Краковець-Радимно посувалася колона з допризників, тобто тих, що їх зловили советчики в армію. Відділ Бриля відкрив вогонь понад голови. Вся братія рванула куди хто, залишаючи охорону. Та другий раз уже не вийшло. Знову колона, знову вогонь, тим разом сильніше охорона скомандувала „ложись”, хто втік — застрілила. Зачалась перестрілка, надлетів „кукурузник”, та й годі було стріляти у масу лежачих тіл із-за яких стріляли товариші. Відділ відступив.

Вислою плила українська кров, а до неї долучувалася польська з варшавського повстання. Якінвалід УПА, доля кинула мене в роках 1947-48 на польській території з підобраними документами довелось мені працювати і розмовляти з багатьма поляками. Тут зустрів я учасників „Бовки Смерці”, що стріляла українську інтелігенцію у Львові за німців. Тоді я мав підрайон і вислав кілька хлопців, до т. зв. „аларм-вих сотень” (здається так називалися), що організувалися, як протиборона,

проти польської акції. Такої зустрічі навіть ворожка не ворожила. Але вони брали участь і у повстанні Варшави. Хлопці з Радом'я були бойові. Їх розповіді не були тотожні із сценами з фільму. Варшава боролась по героїськи, знала за що, правда й нарікання на Захід були слухні. Визвольні шляхи нашого і сусіднього народу без планування простяглися паралельно. ОУН — ВІН (Вольносьць), УПА — АК, ці самі відділи, що розгромлювали відділ „Елени” на Подгалю, вели бою з відділами Рена на Лемківщині, ці засудили курінного Залізняка, що віс свій курінь і біля дві сотні Активів на успішну акцію Грубешів. Вони розстріляли полковника АК, що мав станицю на фольварках, якого я мав шану пізнати як високу культурну людину, віддану всеціло співпраці українсько-польській. Він підписав договір між УПА і АК, де репрезентантом української сторони був полк. Ю. Лопатинський — хай нам здоровий живе довго. На суди вимагали, щоб він відрікся, опрокинув підписаний договір. Відповідь була — нігди. З тим його і розстріляли. Може поки що лише пісня:

Аковце, то сон жолнеж-жес чежжй брні
Аковце, нех тих жолнежжй нан Буг брні...

Є як пам'ятник у польським народі тим, що впади в рядях АК. Віримо, що історія є учителькою.

УКРАЇНСЬКІ БАПТИСТИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Україні, на страждальців за віру в Христі і на Український Народний Союз.

Післями на всіх Богослуженнях проводив відомий євангельський диригент паст. І. Поліщук з Української Баптистської Церкви в Чикаго. Відкриваючи перше привітальне Богослуження від імені ОУЄВБЦерков, паст. В. Домашовець якнайсердечніше привітав усіх делегатів і гостей. Далі вітали 33-й З'їзд паст. В. Копань від Управи Євангельської Біблійної Оселі, Н. Возня від Об'єднання Жіночих Гуртків, П. Пасичник від Об'єднання Гуртків Молоді, паст. М. Якубович від Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Об'єднання Молоді, паст. В. Рожок від Західного ОУЄВБЦерков у ЗСА, паст. М. Сильвесько від Російського Союзу Баптистів у ЗСА, паст. І. Янушкевич від Польського Союзу Баптистів у ЗСА, паст. О. Р. Гарбузюк від Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства, він також передав привіт від президента ЗСА Джімі Картера і від паст. Я. Духонченка — старшого пресвітера України, д-р І. Філіс від Українського Народного Союзу і паст. О. МакГрегора від всіх віруючих в Англії. Потім відчитано письмові привіти від п. І. Олексина в імені Українського Братського Союзу й Українського Конгресового Комітету Америки, від паст. С.

Тимцева в імені УЄВБЦерков у ЗСА та його місійної праці як в Україні, так і в діаспорі. Резолюційна Комісія на чолі з д-ром І. Беркутою винесла резолюції про звільнення паст. Георгія П. Віна, Лева Лукіяненка, Йосипа Бондаренка й інших. У цій резолюції висловлено домагання, щоб советський режим припинив знущання над усіма християнами та щоб перестав переслідувати і звільнив усіх ув'язнених за релігійні й політичні переконання в'язнів со-в'єтської кримінальної системи. Далі у резолюціях доручено вислати привіти всім християнам України, запевняючи їх у молитовній підтримці; одночасно Братству Західної й Східної Канади, Південної Америки, Австралії й інших країн українського поселення; всім українським установам у візантійському світі, а в тому числі УНС й українському щоденнику „Свобода” з його 85-річчям; Євангельській Біблійній Оселі в Ашфорд та її головному директору Марії Солодій; церковним організаціям у ЗСА та паст. С. Нишикова, висловлюючи жаль за привиду його стану здоров'я; висловлено ширі привітання президентів ЗСА Джімі Картерів та підтримку його особистого втручання в справу дотримання Гельсінських угод комуністичними режимами, а зокрема за повні права свободи від переслідування всіх християн у Советському Союзі.

Особливими проповідями відзначилися пастори П. Колибаїв, Я. Пінчук — докторант Оттавського університету, О. Р. Гарбузюк, д-р І. Беркута, д-р М. Бріч, І. Барчук. Крім них брали активну участь у З'їзді пастори І. Ковальчук, М. Теслюк, Ф. Любимов, М. Бездітко, М. Якубович, В. Ковадик, Г. Домашовець, В. Рожок, І. Марійчук, В. Гергель, І. П'ятовський, І. Поліщук, А. Мишка, І. Думич і інші.

На спільних нарадах

З'їзду в суботу рано вирішено багато різних справ духовної праці ОУЄВБЦерков у ЗСА та його місійної праці як в Україні, так і в діаспорі. Резолюційна Комісія на чолі з д-ром І. Беркутою винесла резолюції про звільнення паст. Георгія П. Віна, Лева Лукіяненка, Йосипа Бондаренка й інших. У цій резолюції висловлено домагання, щоб советський режим припинив знущання над усіма християнами та щоб перестав переслідувати і звільнив усіх ув'язнених за релігійні й політичні переконання в'язнів со-в'єтської кримінальної системи. Далі у резолюціях доручено вислати привіти всім християнам України, запевняючи їх у молитовній підтримці; одночасно Братству Західної й Східної Канади, Південної Америки, Австралії й інших країн українського поселення; всім українським установам у візантійському світі, а в тому числі УНС й українському щоденнику „Свобода” з його 85-річчям; Євангельській Біблійній Оселі в Ашфорд та її головному директору Марії Солодій; церковним організаціям у ЗСА та паст. С. Нишикова, висловлюючи жаль за привиду його стану здоров'я; висловлено ширі привітання президентів ЗСА Джімі Картерів та підтримку його особистого втручання в справу дотримання Гельсінських угод комуністичними режимами, а зокрема за повні права свободи від переслідування всіх християн у Советському Союзі.

Особливими проповідями відзначилися пастори П. Колибаїв, Я. Пінчук — докторант Оттавського університету, О. Р. Гарбузюк, д-р І. Беркута, д-р М. Бріч, І. Барчук. Крім них брали активну участь у З'їзді пастори І. Ковальчук, М. Теслюк, Ф. Любимов, М. Бездітко, М. Якубович, В. Ковадик, Г. Домашовець, В. Рожок, І. Марійчук, В. Гергель, І. П'ятовський, І. Поліщук, А. Мишка, І. Думич і інші.

На спільних нарадах

3 діяльності архіву Винниченка в УВАН

Пожертви на фонд збереження і видання спадщини В. Винниченка

Список жертводавців ч. 18

За останні роки над матеріалами архіву Винниченка, що зберігається в УВАН, працювали дослідники і докторанти таких американських, канадських, англійських, французьких, ізраїльських, німецьких та українських наукових установ, університетів і дослідних центрів: Колумбійський університет, Ратгерський університет, Нью-Йоркський університет, Чикагський університет, Мічигенський університет, Пенсільванський університет, Ла Салле коледж, Інститут ім. С. Петлюри, НТШ, Нью-Йоркська публічна бібліотека, Оксфордський університет, Торонтський університет, Університет Британської Колумбії, Тель-Авівський та Єрусалимський університети й університет у Франкфурті на Майні. Це свідчить, що зацікавлення архівною спадщиною В. Винниченка, серед дослідників багатьох країн світу зростає.

Перед Великим ювілеєм — 100-річчям від дня народження В. Винниченка, що сповнилося 27-го липня 1980 року, керівництво комісії накреслило широкий план праці. Найважливіші теми цього плану такі:

1. Влаштувати наукову конференцію, присвячену В. Винниченку та його добу.

2. Видати 1-ий том „Щоденника” (Записки письменника від 1911 по 1920 рік включно).

3. Видати збірку статей і розвідок про творчість В. Винниченка.

4. Видати анотовану бібліографію творчості В. Винниченка.

Надаліше упорядкування архіву та для реалізації накресленого плану до 100-річного ювілею цього року надійшли пожертви від таких українських патріотів:

Юрій Кравчук (Еріс, Па.) — 500 дол., інж. Василь Ростун (Чикаго) — 300 дол., Галина Гувер-Гриневич — 200 дол., архіт. Микола Громницький (Сан Франциско) — 150 дол., В. Котенко (Чикаго) — 150 дол., інж. Святослав Боженко (Сан Франциско) — 120 дол., д-р Теодор Костюк (Сібринг, Мд.) — 60 дол., інж. Іван Баниленко (Сомердейл, Н. Дж.) — 100 дол., Раїса Григорій Костюк (у пам'ять померлої в Харкові незабутньої сестри Марії) — 100 дол., По 50 дол.: Варвара Бакало, д-р Юліан Мовчан, В. В. Андрє, Петро Скар (у пам'ять померлого батька Тимофія Скарна), По 30 дол.: Олександр Скоп (Ля Меса, Кал.), Олександра Розмай (Детройт), По 25 дол.: інж. Леонід Гусак (Розеланд, Н. Дж.), Олександр Неділко (Бруклін), Микола Швец (Чикаго), д-р Віталій Богданів, д-р Галина Вовк (Детройт), д-р Анастасій Лисий, По 20 дол.: Валентина Лимонченко, Сильвестр Пігуляк, Данило Томашук, п-во Олена й Олександр Зозулі (Детройт), По 15 дол.: інж. О. Балабан, А. Худяк (Стерлінг Гайтс, Міч.), Федір Бульбенко, Галина Білоус, По 10 дол.: інж. Юрій і Марина Зеленицькі, Микола Ковшун, Іван Костюк (Трентон), Михайло Кот (Детройт), Є. Літвінова, інж. Володимир Богачевський, М. Семенець, Зінаїда Мадик, Федір Корсун, С. Нечипорук (Чікаго, Н. Я.) — 13.50 дол., По 5 дол.: Ганна Шерей, св.п. Іван Холодний (Клівленд), Осип Лободоцький (Лівонія, Міч.), Сергій Криволап (Австралія).

Винниченківська комісія УВАН сердечно дякує всім жертводавцям і сподівається на їхню дальшу допомогу. Збірка на фонд Винниченка не одноразова акція, а постійна бо ж і праця над спадщиною В. Винниченка постійна і щораз складніша.

УВАН, як наукова установа, користується правом податкових пільг (Текс екемпт). Всі жертводавці у фонд Винниченка мають право відраховувати суми своїх пожертв від податків.

Чеки просимо виписувати на The Ukrainian Academy (Fund Vynnychenko), і посылати на адресу: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S.A., Inc., 206 West 100th St., New York, N.Y. 10025.

Винниченківська комісія УВАН

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

Неділя, 1 жовтня 1978, год. 9:30 ранку

ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД УЧИТЕЛІВ

Домівка УМІ, 136 Друга Ав., Нью Йорк, Н. Я.

Широ запрошуємо всіх Колег-Учителів, навіть з далеко віддалених Відділів.

ПРЕЗИДІЯ УМІ

АСОЦІАЦІЯ ДІЯЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ВІДДІЛ ПІВНІЧНОГО НЮ ДЖЕРЗІ

власнотовус

в неділю, 17 вересня 1978, о год. 4 по пол. в приміщенні Українського Народного Дому 140 Prospect Avenue, IRVINGTON, N.J.

ВЕЧІР ДОПОВІДЕЙ

НА ТЕМИ:

„КИЇВ ОЧИМА АРХІТЕКТА”, доповідає архітект ПЕТРО ПАЛАШЕВСЬКИЙ із Гарісбургу;

„РОЗКВІТ І УПАДОК ІМПЕРІЇ ІНКВ”, доповідає інж. НЕСТОР ПІНКОВСЬКИЙ із Брукліну.

Доповіді будуть супроводжувані проглядками.

Вступ: \$2.00; для пенсіонерів та молоді: \$1.00.

УПРАВА ВІДДІЛУ

СВІТЛИЧКА

83-го Відділу СУА

починає свої лекції

в суботу, 16-го вересня 1978 року

о год. 10-й ранку

в приміщенні Школи св. Юра в Нью Йорку.

Випи дітей дошкільного віку приймається перед початком лекції.

ГІСТЬ З РИМУ НА ТЕРЕНІ ЗСА

РЕЛІГІЙНЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ СВ. СОФІЯ

подає до відома, що

о. проф. ЛЮБОМИР ГУЗАР

близький співробітник Блаженнішого Патріярха Йосифа І І професор Українського Католицького Університету ім. св. Клементи Папи та Римського Університету Проп'яганда Філе, виступить із низкою викладів в слідуєчих українських осередках в ЗСА:

НЮАРК, Н. Дж. — Народний Дім, п'ятниця, 15-го вересня, год. 7 веч. Господар — Відділ Товариства за Патріархальний Устрій.

ФІЛІДЕЛЬФІЯ, Па. — Філія УКУ (Дім Т-ва св. Софія), субота, 16-го вересня, год. 7 веч.

ТРЕНТОН, Н. Дж. — Парафіяльна зала храму св. Йосафата, понеділок, 18-го вересня, год. 7 веч.

ФІЛІДЕЛЬФІЯ, Па. — Філія УКУ, вівторок, 19 вересня, год. 7:30 веч. Інаугураційний виклад курсу „Життя і творчість Слуги Божого Митр. Андрея”.

ВАШІНГТОН, Д. К. — Філія УКУ, середа, 20 вересня, год. 7 веч.

БАЛТИМОР, Мд. — Зала „Самопоміч”, четвер, 21 вересня, год. 7 веч.

ПАССЕЙК, Н. Дж. — Парафіяльна зала храму св. Миколая, п'ятниця, 22 вересня.

ЧІКАГО, Ілл. — Від суботи, 23-го до понеділка 25-го вересня.

ФІЛІДЕЛЬФІЯ, Па. — Філія УКУ, вівторок, 26 вересня, год. 7:30 веч. Виклад у курсі „Життя і творчість Слуги Божого Митр. Андрея”.

НЮ ЙОРК, Н. Я. — Народний Дім, середа, 27-го вересня, год. 6:30 веч. Господар — Відділ Т-ва за Патріархат.

ГАРТФОРД, Конн. — Четвер, 28 вересня, год. 7 веч. Господар — Відділ Т-ва за Патріархальний Устрій.

БОСТОН, Масс. — Зала храму Христа Царя, п'ятниця, 29 вересня, год. 7 веч.

КАНАДА — Від 30-го вересня до 6-го жовтня.

КЛІВЛЕНД, Огайо — Від суботи, 7-го до понеділка, 9-го жовтня.

ДЕТРОЙТ, Міш. — Зала Народної Школи при храмі Непорочного Зачаття, Гемтрем, вівторок, 10 жовтня.

РОЧЕСТЕР, Н. Я. — Четвер, 12-го жовтня. Господар — Т-во за Патріархальний Устрій.

БОФФАЛО, Н. Я. — П'ятниця, 13 жовтня. Господар — Т-во за Патріархальний Устрій.

Одна із тем о. архимандрита Л. Гузара, є:

„ХТО МИ?”

— на підставі життя і творчості СЛУГИ БОЖОГО АНДРЕЯ.

БАЛЕТНА ШКОЛА
Роми Прийми-
Богачевської
62 St. Marks Place
New York, N.Y.
оголошує
ВПИСИ.

НЮ ЙОРК — П'ятниця, 15-го вересня 1978 р., 3-6 год. і 16-го вересня, 1-3 по пол. Початок шкільного року 1978-79, 19 вересня, за минулорічним поділом годин.

ІРВІНГТОН — Школа св. Ів. Христителя. Реєстрація учнів — понеділок, 25-го вересня, 3-6 веч. Початок навчання — 2 жовтня 1978 р.

БАЛЕТ, УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНКИ ДЛЯ ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ ТА РУХАНКА ДЛЯ ПАНЬ.

Інформація телефонічно —

(212) OR 7-7187

МАНІФЕСТАЦІЮ

для відзначення

45-ої річниці штучно викликаного Москвою голоду в Україні в 1932-33 рр.

Субота, 16-го вересня 1978 р. на СОЮЗІВЦІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Спеціальна програма і вибір „МИСС СОЮЗІВКИ” на 1979 РІК

Конферансьє — Володимир Гентіш

Велика холоджена зала Веселки

Неділя, 24-го вересня 1978 року

в Пассейку, Н. Дж.

Початок: в 1-й годині по полудні

Збірка: Українська Центральна,

240 Hope Avenue

Похід: до Парку Тараса Шевченка

ПАНАХИДА І ПРОГРАМА

ЗАБАВА

при звуках оркестри „ЯСЕНИ”

з Монреалю, Канада

Співає — Любомир Ковальчук

•

Телефон Союзівки — (914) 626-5641

Координаційна Рада Відділів УККА

Стейту Нью Джерзі

ВІДДІЛ ПАССЕЙК-БЕРГЕН

запрошує все Громадянство

на

Субота, 16-го вересня 1978 року

год. 8:30 веч.

у мистецькій програмі —

ТАНЦЮВАЛЬНА ГРУПА з АСТОРІЇ.

Хореограф — Олена Оприско

Українська печатка на канадській землі

(Діяльність Петра Струка)

Петро Струк — засновник площі Струка в Канаді

Уже з перших років у Канаді українські поселенці, поселившись на преріях, давали новим селам і містечкам, а також незначним річкам та озерам, українські назви. Так постанали Хортиця в Манітобі — найдавніша наша назва — Мир Нам, Вільна та інші в Альберті, Одеса в Саскачевані та багато-багато інших географічних назв. Але українська печатка на завойованій плугом землі могла ставити не лише на преріях — це можна робити в містах. Зовсім недавно увійшла в ужиток в Едмонтоні назва Парк Гавриляка.

1976 р. в місті Святої Катерини постанала нова назва — Площа Струка. Запровадив її п. Петро Струк, що народився в Західній Україні, приїхав до Канади після Другої світової війни, а тепер розбудовує місто — купує землю, ставить на ній хати і не забуває дати околиці українську назву. У документах міста Св. Катерини це записано так: план М-59, 10 серпня 1976 р., зареєстровано 24 листопада 1976 р.

Души слідами перших українських поселенців у Канаді, Петро Струк не лише розбудовує цю країну, а й ставить своє українське ім'я на свою немалу працю.

Яр Славутич

ІСТОРИЧНЕ ПОСЛАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

число 24 з дня 14 червня 1978, немов би то Митрополит написав в обороні Католицької, а не Православної Церкви, виглядає шонайменше дивним, бо фактично воно минається з об'єктивною правдою. Історик Української Православної Церкви Іван Власовський підтверджує це такими словами: „А Православна ієрархія складала Митрополитові Шептицькому подяку за виступ його, єдиного католицького єрарха, що виступив в обороні Православної Церкви, переслідуваної в Польщі“. (Власовський: Нарис, том IV, ст. 153).

До цієї справи я одержав ще одну досі ніде не публіковану інформацію про заходи Митрополита Шептицького, щоб спинити це варварське нищення православних церков. Недавно оповів мені про це о. д-р Клементій Енглерт, ЧНІ, редemptорист німецького походження, емеритований професор богослов'я Фордгемського Університету, який був довший час духовником в Семінарії св. Василія в Стемфорді.

Бувши студентом Папського Університету в Римі, о. Енглерт інтересувався Східною Церквою і на цю тему хотів писати свою дисертацію. В Римі йому порадили поїхати до Галичини, де було джерело інформації про нашу Церкву на місці. Мавши своїх братів по чині Східних Редemptористів в Галичині, які працювали на запрошення Слуги Божого Кир Андрея між нашими людьми від 1913 року, він заїхав до Голоска коло Львова. Отець ігумен Де Вохт порадив йому попросити аудієнції у Митрополита Андрея Шептицького, як найкращого знайома справ Східної Церкви. Таку аудієнцію о. Енглерт одержав і прибув з о. ігуменом Де Вохтом до митрополитської палати, де застав багато людей, що чекали на свою чергу, йдучи з різними справами до свого Добродія.

Аудієнція о. Енглерта тривала більше як годину. При розмові був також о. Де Вохт. Розмова провадилася в німецькій мові, а коли Митрополит звертався до о. Де Вохта, то переходили на французьку. О. д-р Енглерт, згадуючи ту аудієнцію, сказав, що це була дійсно незвичайна аудієнція. Він подивлявся бистрому уму, всебічне знання справ Східної і Західної Церкви, ну й, очевидно, перфектне знання мов, якими володів Митрополит. Він легко переходив з німецької мови на французьку. Ми знаємо, що Митрополит говорив від дитячих років французькою мовою. Але для на-

шої теми тепер важне, як ця аудієнція була отримана з справою нищення церков на Холмщині? Одержавши потрібні інформації, о. д-р Енглерт поїхав до Збосік і мав уже на другий день повертатися до Італії. Вечері з митрополитської палати потелефонував до о. Енглерта, чи він не міг би ще один день затриматися, бо Митрополит має щось йому передати. Отець Енглерт затримався і на другий день ввечері один священик приніс два пакети документів і знімок. Один пакет був для Кардинала Тіссерана, тоді голови Східної Конгрегації, а другий — для Кардинала Пачеллі, тоді секретаря стану Пія ХІ, а згодом Папи Пія ХІІ.

Отець Енглерт швидко перевіз ці два пакети через польську границю, а відтак італійську. Особисто передав він пакет для Кардинала Тіссерана, який при ньому таки відкрив пакет, переглянув матеріал і знімки й закликав, кажучи: „Як той бідний митрополит і його наряд там терплять“. Пакет для Кардинала Пачеллі о. Енглерт передав секретареві, бо якраз у той час самого Кардинала Пачеллі не було в бюрі.

Ці документи були у зв'язку із нищенням православних церков на Холмщині, Підлішші і Волині. Протест Ватикану перед польським урядом у цій справі припинив даліше нищення церков у тих частинах нашої землі. Польський уряд був збентежений, бо не сподівався, що Ватикан має такі точні дані про їхню ганебну акцію. *Пишучи про нищення православних церков, інж. Євген Пастернак зачитував у закладній статті про проф. Галеского про цю справу і докоряє НТШ, що воно влаштувало йому „жалобу академію... і головним промовцем був проф. Василь Ленчик“. Тут інж. Пастернак допустив помилку, бо НТШ ніякої жалобної академії по проф. Галескому не влаштувало, хоча він був дійсним членом НТШ, як і УВАН. А правдою є, що такі жалобні сходи влаштував Польський Науковий Інститут, і мене УВАН НТШ делегувала виступити зі словом в час того вечора, але я не був головним промовцем, бо їх було більше. Без заслуг і для української науки цей великий історик не був би номінований членом НТШ, ні УВАН, але треба знати всі його твори, і тоді можна виробити собі об'єктивний погляд. (В.Л.).

Українська громада в Санкт-Петербурзі

Українська громада в Санкт-Петербурзі, хоча не надто велика, однак має власну церкву та добре організована, а до того ж громада зростає, бо на соняшну Фльориду приїжджають всебішше українці.

Найбільша активність громади виявляється у церковному житті, на загальногромадському секторі, а також на форумі Об'єднання етнічних груп цього міста. Виступи українського хору й танцювально-ансамблю для мешканців міста і довголітніх сусідніх районів зачаровують красою українського мистецтва й культурі й інші етнічні кола глядачів. Про це та й про питому вагу української громади в Санкт-Петербурзі свідчить хоча б те, що здібний і енергійний диригент хору „Україна“ Богдан Бемко є одночасно і диригентом Міжнародного Хору при Інтернаціональному Фестивалі.

Як наше мистецтво цікавить інших, так і наш східний обряд Української Католицької Церкви, де парохом є о. Стефан Адамьяк там примістилися наші брати православного віровизнання між іншим є частина неукраїнського роду, між іншими італійці, єспанці та інші, які дуже сумлінно виконують свої церковні обов'язки.

Супільно-громадське життя тут зосереджене при Українсько-Американському Товаристві, під керівництвом Мирона Сеніка, бо цюгородний голова В. Черемисинський зрештешував.

Однак, у цій місті покіщо це не створено Відділу УККА, але між іншим тут діють уже два братські союзи. В липні цього року прибув на двотижневий відпочинок до Ст. Петербургу Володимир Мазур, віцепрезидент УККА і головний президент УНПомоці. Через Юліана Іваскевича, колишнього мешканця Петербурга, Па, а тепер мешканця Ст. Петербургу громада нав'язала з ним знайомство та запросила на обід і інформаційну зустріч. Швидко був налагоджений контакт із членами Управи Українсько-Американського Товариства, з членами Церковного Комітету парохії св. Водохреста, зокрема з Б. Бемком, який є диригентом церковного хору, а також хору „Україна“, та головою хору Михайлом Коліпичем.

В часі двотижневого перебування віцепрезидент УККА Володимир Мазур двічі був на Богослужіннях у церкві св. Водохреста — невеликій, але гарній і завжди заповненій вірними, де співав, милозвучний хор.

В липні відбулося тут засідання Управи Українсько-Американського Товариства, на яке запрошено В. Мазура, як члена Екзекутиви УККА.

Діючий голова Т-ва Мирон Сенік, перебираючи головуство Т-ва, яке скликав діючий голова Сенік для наладнання дальшої праці, що його запропонував голова Контрольної комісії, п. Сенік перебрал повне головуство товариства. Мирон Сенік привітав гостей, висловив свої зауваги до дій та планів дальшої праці Товариства. За короткого слові Володимир Мазур висловив признання Управі Т-ва за активну роботу і змілу розв'язку складних питань суспільно-громадського характеру, а також міжнародного, але при тому додав, що краще розв'язку всіх проблем в Вашому терені можна буде мати, коли це Товариство стане Відділом УККА та діятиме в його системі і на підставі Статуту Централі. Учасники засідання прихильно поставились до пропозиції і вирішили діяти в цій напрямі.

У неділю, 30-го липня заходом Управи Українсько-Американського Товариства і Церковного Комітету відбувся в церковній залі товариський обід, на якому із словом виступив віцепрезидент УККА п. Володимир Мазур. Зібраних понад 100 осіб сердечно привітав голова Церковного Комітету Богдан Бемко, а страви поблагодисловив о. парох Стефан Адамьяк. На закінчення обіду Богдан Бемко представив громадських гостей, який виступив із словом на тему УККА. Учасники з великою увагою вислухали доповідь-огляд діяльності УККА за 38 років існування, із зацікавленням прийняли повідомлення про ХІ Конгрес СКВУ, що відбується 23-26 листопада в Нью-Йорку, де господарем буде Український Конгресовий Комітет Америки.

Голова Українсько-Американського Товариства М. Сенік щиро подякував гостям за цікаву доповідь, сказавши, що він зумів викресати в наших душах новий запал у дальшій праці для нашої громади та для добра української справи взагалі, що зустріч з віцепрезидентом УККА без сумніву сприятиме до включення цієї активної громади в систему УККА.

Усіх зацікавлених приїждів в соняшній Ст. Петербурзі, просимо писати листовно на таку адресу: Ukrainian-American Association, P.O. Box 20462, St. Petersburg, FLA. 33742

Юліан Іваскевич

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$3.00	
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бізнесові оголошення, (забави, фестивали, пісінки, бенкети, банки, продаж домів і т.д.)	5.00
ОГОЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 3.00 доларів за кожний інч.	

Якщо до оголошення включаться знімки — коптуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти	8.50
Фоторепродукція на три шпальти	10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОВНОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 10-Ої ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ (неділне видання) Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 5.00	
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бізнесові оголошення, (забави, фестивали, пісінки, бенкети, банки, продаж домів і т.д.)	7.00

Оголошення на чергове, недільне видання приймається до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ ДО 12-Ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі оригінали, установи і поодинокі особи, які догують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІШЕНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситесь надіслати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГолоШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ У НАГЛІХ ВИПАДКАХ.

ВІДІШЛИ ВІД НАС

СТЕФАН ЗУК, член УНС Відд. 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорт, Конн., помер 14 січня 1978 на 73 році життя. Нар. 26 грудня 1905 р. Залишив у смутку Пратейла і дорозу рідно в Україні. Похорон відбувся 17 січня 1978 р. на цвинтарі Лейквуд в Бріджпорт, Конн.

Вічна йому Пам'ять! Тарас Славинський, скар.

ДЖІНІЯ МАКСИМОВ, членка УНС Відд. 192 Т-ва Запорозька Січ в Геркімер, Нью Йорк, померла 26-го січня 1978 р. на 72 році життя. Нар. 1906 р. в місті Бучач, Зах. України, а членкою УНС стала в 1963 р. Залишила в смутку три дочки: Олену, Каролину і Неолу, дві сестри і брата, одиначку вилучила та п'ятьох правнуків. Похорон відбувся 28 січня, на цвинтарі Кальварія в Геркімер, Н. Й.

Вічна їй Пам'ять! Яр. Осипишин, скар.

ТЕОДОР ЗІЛІНКА, член УНС Відд. 491 ім. ген. Т. Чупринки в Монтреалі, помер 21 квітня 1978 р. на 57 році життя. Нар. 1921 р. в Дібу, пов. Ярослав, Україна. Членом УНС став 1969 р. Залишив у смутку дружину Любу, дочку Ірену і сина Ярославла з дружиною та внука Давида і близьку та дальшу родину. Похорон відбувся 24 квітня 1978 р. на цвинтарі Коте дес Нейгес в Монтреалі.

Вічна йому Пам'ять! М. Андрух, скар.

МАРІЯ КЕНН, членка УНС Відд. 397 ім. св. Ольги у Філадельфії, Па., померла 23 травня 1978 на 83 році життя. Нар. 12. 11. 1895 р. в Україні, а членкою УНС стала в жовтні 1951 р. Залишила в смутку дві дочки: Лідію Буту і дитину Аскольдому і Артемію та Ірену Шукла з чоловіком Романом і дітьми Юрієм, Марією, Андрієм; близьку і дальшу родину в Америці та в Україні. Похорон відбувся 26 травня 1978 р. на цвинтарі св. Марії у Філадельфії, Па.

Вічна їй Пам'ять! Михайло Навч, скар.

ОФФІЯ СЕМАШУК, членка УНС Відд. 368 ім. Лисенка в Мінні, Флориді, померла 19 січня 1978 на 79 році життя. Нар. в 1898 р. в Україні. Членкою УНС стала в 1955 р. Залишила в смутку дочку Ольгу з дитиною Гай: і Дебі, сина Володимира з дитиною Володимиром А. Іреною. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії у Вест Маунт, Флорида.

Вічна їй Пам'ять! Ю. Цегельський, скар.

ІВАН ЯКУБЯК, член УНС Відд. 379 ім. Юрія в Чикаго, Іл., помер 22 січня 1978 р. на 24 році життя. Нар. 11 листопада 1953 р. в Чикаго, Іл. Членом УНС став у лютому 1975 р. Залишив у смутку батька Василя, матір Ольгу, брата: Михайла з дружиною Памеллою і Юлією. Похорон відбувся 25 січня 1978 р. на цвинтарі св. Миколая в Гейден Тампін, Чикаго, Іл.

Вічна йому Пам'ять! Михайло Сенік, скар.

МИХАЙЛО В. БОДРУГ, член УНС Відд. 94 номер 13 листопада 1977 р. на 56 році життя. Нар. 10 жовтня 1921 р. в Детройті, Міч., а членом УНС став 31 липня 1947 р. Залишив у смутку сестру — Анну Ласки і Ольгу. Похорон відбувся на цвинтарі Олівія Гора в Детройті, Міч.

Вічна йому Пам'ять! Роман Татарський, скар.

ПОШУКУЄТЬСЯ ГОСПОДАря (Maintenance) на постійну працю на Союзівці Також КЕЛЬНЕРКУ на постійну працю.

ПЛАТНЯ ПІСЛЯ УМОВИ. ГОЛОСИТЬСЯ: SOYUZIVKA — UNA Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446 (914) 626-5641

АННА ПЕРЧИК, членка УНС Відд. 94 ім. Маріяна Шамшевця в Гейтсвіллі, померла 16 лютого 1978 на 64 році життя. Нар. 25 жовтня 1914 р. в Україні, а членкою УНС стала в 1949 р. Залишила в смутку чоловіка Івана. Похорон відбувся 18 лютого 1978 р. на цвинтарі Олівія Гора в Детройті.

Вічна їй Пам'ять! Роман Татарський, скар.

МАРІЯ БУТЕРА, членка УНС Відд. 204 ім. А. Гончаренка в Нью Йорку, померла 4 лютого 1978 на 86 році життя. Нар. 1892 р. в Україні, а членкою УНС стала в 1915 р. Залишила в смутку дочку Ольгу з мужем Стефаном Яремом, брата Віліяма, сестру Анастасію зам. Чочера і 4 внуків. Похорон відбувся 4 лютого 1978 р. на цвинтарі Кальварія, Каліс, Н. Й.

Вічна їй Пам'ять! Д-р Василь Падівор, скар.

АНДРІЙ Р. АФТАНАС, член УНС Відд. 217 ім. св. Йосафата в Рочестері, Н. Й., помер 21 квітня 1978 р. на 27 році життя. Нар. 1950 р. в Польщі. Членом УНС став 1965 р. Залишив у смутку матір Ольгу і вітчимку Нестора Чернішівського, батька Стефана в Польщі і внука в СОА, тітку в Польщі та багату кузнів і приятелів. Похорон відбувся 8 квітня 1978 р. на цвинтарі Голі Сепулчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна йому Пам'ять! Т. Кубарич, скар.

ОЛЕНА ФЕДУСЬ, членка УНС Відд. 306 Т-ва Українська Січ в Сакіна, Міч., померла 6 травня 1978 р. на 80-му році життя. Походила зі села Розношівка, пов. Збарж, Зах. України. Залишила у смутку дві дочки та брата і сестру в Україні. Похорон відбувся 8-го травня 1978 р. на цвинтарі Олівія Гора.

Вічна їй Пам'ять! П. Кобас, скар.

АННА В. ХРОМЧАК, членка УНС Відд. 422 ім. Симона Петлюри у Філадельфії, Па., померла 28 квітня 1978 на 57 році життя. Нар. 8 грудня 1921 р. у Філадельфії, Па., а членкою УНС стала в 1972 р. Залишила у смутку чоловіка Томаса; дочки: Александру А. Савчуку і Андрею Я. Тотару та сина Тимотея І. Похорон відбувся 2 травня 1978 р. на Оувелд цвинтарі у Філадельфії, Па.

Вічна їй Пам'ять! Томас Хромчак, скар.

СТЕЛЛА БЕНЕС, членка УНС Відд. 358 в Кілленді, померла 20 березня 1978 року.

Вічна їй Пам'ять! Миколас Футей, скар.

ВАСИЛЬ ЛИТВИНИШИН, член УНС і довголітній голова місцевого Відділу 488 у Фініксі, Арізона, помер 15 березня 1978 на 83 році життя. Нар. в Долгопотів, пов. Калусь, членом УНС став у 1955 р. Залишив у смутку дружину Каролину, дві дочки: Маріюку і Ірену, три внучки, одного правнука і брата Осипа з родиною. Похорон відбувся 18 березня 1978 р. на цвинтарі Грінвуд у Фініксі, Арізона.

Вічна йому Пам'ять! Я. Баквич, скар.

ПАВЛО ШВАЛЮК, член УНС Відд. 471 ім. ген. Т. Чупринки в Монтреалі, помер 10 березня 1978 на 57 році життя. Нар. 1921 р. в Україні. Членом УНС став у 1963 р. Залишив у смутку дочку Ріту Степанівну Стасюк. Похорон відбувся 14 березня 1978 р. на цвинтарі Коте дес Нейгес в Монтреалі.

Вічна йому Пам'ять! М. Андрух, скар.

ІГНАТИЙ БАРАНЮК, член УНС Відд. 448 Т-ва Самономіч в Монтреалі, Канада, помер 2 травня 1978 на 79 році життя. Нар. 30 грудня 1898 р. в Загірці, 36орів, Україна. Членом УНС став у 1956 р. Залишив у смутку дружину Агату (з дому Савицька) та сина Володимира. Похорон відбувся 5 березня 1978 р. на цвинтарі Нотр Дам Дес Нейгес в Монтреалі, Канада.

Вічна йому Пам'ять! Ольга Пашкович, скар.

КАТЕРИНА КІСІЛЬ, членка УНС Відд. 336 Т-ва Сокол в Парма, Огайо, померла 13 травня 1978 р. на 85 році життя. Нар. в селі Милатич, пов. Тальч, Україна. Членкою УНС стала в 1954 р. Залишила у смутку мужа Григорія (кол. довголітнього секретаря того ж Відділу); дві дочки — Марію і Юлію; 4-ох внуків і 3-ох правнуків. Похорон відбувся 16 травня 1978 р. на цвинтарі Бруклін Гайтс

Григорій Кісіль

ГЕЗА ЧАП, член УНС Відд. 288 Т-ва св. Дмитрія в Ветлегом, Па., помер 2 червня 1978 на 59 році життя. Нар. 29 травня 1919 р. в Ветлегом, Па., а членом УНС став 1960 р. Залишив у смутку дружину Анну, сина Михайла і Альберта, дочку Ларри Кіпатрік і 4 внуків. Похорон відбувся 4 червня 1978 р. на цвинтарі св. Йосафата в Ловер Соком Тампін.

Вічна йому Пам'ять! Дмитро Мушастий, скар.

ПЕТРО ФЕДИК, довголітній член і секретар 222-го Відділу УНС св. Іоанна Крестителя, помер 5 лютого 1978 р. на 67 році життя. Нар. 20 березня 1910 р. в с. Опака, Любачів, а членом УНС став у 1940 р. Залишив у смутку дружину Стефанію, дві дочки: Іванку Орлик з чоловіком Іваном та дітьми — Джейм Алі і Юлією; Славку Орла з чоловіком Павлом і їх доньку Григорію та сестру Катерину в Польщі. Похорон відбувся 8 лютого 1978 р. на цвинтарі св. Ядвіги в Дрібери Гайтс.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

HELP WANTED

ДО ЧИЩЕННЯ ВІКОН Досвід чистки в апартаментах. Повний час. ВИСОКА ПЛАТНЯ, комісові і бонус; заручення. Голоситись щільні тиждень. FLATIRON 1142 Madison Ave. (85th St.), N.Y.C.

НАЗВАВДИ ПОЗБАВИТЕСЬ ЗАЙВОГО ВОЛОССЯ

LEMOS PERMAGON - негайно і безболісно зніщить корені волосся, успішно замінює винищення пігментом і інші засоби тимчасового їх усунення. LEMOS легкий у уживанні, ним можна зніщити волосся на будь-якій частині тіла. Цілковито безпечний, не потребує електророзводів. Розміром не більше ручки до писання. До цього надзвичайного європейського винаходу, долучені інструції, продаються у футералі. Ціна \$12.95. За опаккування і пересилку \$1.00. Замовлення вислати на адресу:

LEATHER FEATHER Dept. SV. 5815 Dearborn Shawnee-Mission, Kansas 66202

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

Richard H. Burnadz УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME 371 Lakeview Avenue CLIFTON, N.J. Phone (201) 772-1880 R. H. Burnadz — J. J. McNERNEY Funeral Directors Chapels available through out the Metropolitan Area.

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111 S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУИ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

Granite • Marble • Bronze

СІНКОВСЬКИЙ

FUNERAL SERVICE 3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 685-3475

191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-5830

Директор ІОСИФ СІНКОВСЬКИЙ Завдяки влаштуванню похоронів в каліфорнії, померлих в кожному районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

СІНКОВСЬКИЙ

FUNERAL SERVICE 3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 685-3475

191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: